

ками бюджетного процесу, у тому числі з головними розпорядниками, розпорядниками і одержувачами бюджетних коштів. В процесі взаємодії Казначейство України проводить комплекс організаційних процедур щодо забезпечення обліку надходжень та видаткових операцій, контролю за ефективним використанням та цільовим спрямуванням коштів державного бюджету та формування фінансової звітності про виконання бюджету.

З метою удосконалення взаємодії органів Казначейства України з розпорядниками бюджетних коштів, на наш погляд, необхідно розробити та запровадити:

– систему електронного документообігу з елементами санкціонування електронних документів;

– єдиний програмний продукт, який використовуватиметься органами Каз-

начейства України та розпорядниками бюджетних коштів;

– єдиний інформаційний ресурс (портал) для розміщення нормативно-правової та довідкової інформації, методичної підтримки спеціалістів бюджетних установ, висвітлення інформації про проведення державних закупівель, встановлених порушень бюджетного законодавства, що сприятиме підвищенню ефективності бюджетних видатків та оптимізації управління підвідомчими бюджетними установами, дозволить впроваджувати механізм моніторингу якості фінансового менеджменту в підвідомчих установах;

– уніфікувати процеси обліку і звітності;

– підвищити рівень бюджетно-правової відповідальності головних розпорядників, розпорядників і одержувачів бюджетних коштів.

Література:

1. Бюджетний кодекс України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua>.
2. Дейкало Л.Є. Взаємодія органів казначейства України з розпорядниками бюджетних коштів державного бюджету, шляхи вдосконалення / Л.Є. Дейкало, А.Ю. Чубак // Ефективна економіка. – 2015. – № 1. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.economy.nayka.com.ua>.
3. Паскаренко Л. Застосування органами казначейства заходів впливу за порушення бюджетного законодавства / Л. Паскаренко // Казна України. – 2015. – № 6. – С. 15–19.
4. Огданський М. Країні потрібна сучасна, динамічна система моніторингу виконання бюджетів / М. Огданський // Казна України. – 2011. – № 2. – С. 40–43.
5. Литвиненко Л. Модернізація системи бухгалтерського обліку в державному секторі як складова програми економічних реформ / Л. Литвиненко // Казна України. – 2011. – № 3. – С. 16–18.

Калуцька Леся Богданівна, головний спеціаліст-економіст відділу статистики ведення та контролю даних в Тернопільській обл.

УДОСКОНАЛЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ ОРГАНІВ ДЕРЖАВНОЇ СЛУЖБИ СТАТИСТИКИ УКРАЇНИ

Кожна демократична держава на протязі свого існування потребує знань

своїх інформаційних потреб. Вивченням економічно-соціального станови-

ща країни, її окремих регіонів, галузей, фірм, підприємств, займається спеціально створений орган, – Державна служба статистики України (Держстат). Держстат має систему статистичних органів, побудовану за адміністративно-територіальним принципом та розвивається в напрямках подальшої міжнародної інтеграції. Виступає як основний необхідний, ефективний інструмент державного управління, являючись головним інформаційним джерелом даних для управлінських, науково-дослідних, практичних потреб різних структур, організацій та населення.

В статистичних даних чітко відображається хід перебудови нашого суспільства. Щоб наша країна швидше наздогнала світове співтовариство, в ній розпочалась реорганізація державних органів, і в тому числі вітчизняної статистики. Фундаментом для основи реорганізації інфраструктури державної статистики України є національне статистичне законодавство, яке ґрунтується на основних питаннях офіційної статистики ООН та правових нормах Кодексу норм Європейської статистики, а також Компендіуму статистичних вимог Євростату. Основні положення статистики, були прийняті статистичною Комісією ООН, а також модельний Закон про статистику, розроблений на законодавчих засадах цих принципів, який було схвалено на Засіданні Координаційної групи статистичного департаменту Європейського Співтовариства з питань співробітництва у галузі статистики та рекомендовано статистичним службам країн з перехідною економікою для виконання у процесі удосконалення національно-

го законодавства з питань статистики. Ці положення зазначених документів були враховані при підготовці правової основи організаційної діяльності статистичних спостережень в Україні, порядок та норми законодавства, правила отримання та використання первинних даних, відповідальність за порушення правил, а також інші організаційно-правові питання щодо органів державної статистики з респондентами та користувачами, визначені у цілій низці нормативних документів, серед яких основними є: Закон України «Про державну статистику», Закон України «Про державну службу», Закон України «Про інформацію»; Закон України «Про засади запобігання і протидії корупції», Закон України «Про доступ до публічної інформації» [2–3],

Основоположний момент закладається у тому, що як тільки закони у галузі статистики підготовлені та видані, вони безпосередньо впроваджуються у життя і стосуються не тільки статистичного відомства, але й також всіх інших відомств, які працюють як у рамках, так і за межами статистичної системи [4].

Метою реорганізації статистики є підвищення якості її діяльності шляхом розбудови цілісної, ефективної, національної офіційної статистики для проведення аналізу та прогнозування розміщення продуктивних сил, ефективності функціонування соціально-економічного комплексу регіону та ступеня задоволення потреб країни у виробництві, розподілі та споживанні товарів та послуг, також відповідати стандартам ЄС. Поставлена задача створення інформаційно-телекомунікаційної статистики, в осно-

ву якої було б покладено формування локальних обчислювальних мереж, які будуть сприяти переходу до нової інформаційної технологічної бази. Євростат підтримує Держстат України в здійсненні подальших кроків щодо оптимізації та впровадженні нової бази та реалізації її в реальному житті.

Міністерство економічного розвитку і торгівлі України провело оптимізацію органів державної статистики:

- скорочено чисельність штату Державної служби статистики України (Держстату) на 43%;

- скорочено кількість статистичних звітів;

- передано на адміністрування державним органам 50% статистичних звітів [1].

При реорганізації проводилась оптимізація структурних підрозділів Державної служби статистики України. Утворилось 16 департаментів, 3 управління, 1 відділ, 2 сектори. [5]

Нова структура допоможе забезпечити відкритість статистичних даних, удосконалити методи інформування населення про розвиток національної економіки та зміни в економічному і соціальному житті країни.

Щоб нова структура запрацювала, та Україна була на одному рівні з світовим співтовариством, Держстату потрібно:

- підвищити професійний рівень працівників органів державної статистики;

- удосконалити законодавчу базу статистики та статистичної інфраструктури;

- удосконалити статистичну методологію;

- проаналізувати звітне навантаження на респондентів;

- удосконалити збирання державної статистичної звітності за принципом єдиного вікна;

- удосконалити модернізацію програмно-технічних технологій збирання, оброблення та архівування даних;

- встановити партнерські взаємовідносини між органами державної статистики та респондентами, підвищити заохочення для участі у статистичних спостереженнях;

- підвищити взаємозв'язок органів державної статистики з користувачами статистичної інформації, статистичні продукти зробити більш доступнішими для користувачів;

- сприяти розширенню взаємообміну інформаційними ресурсами між органами державної статистики та іншими зацікавленими органами державної влади;

- удосконалити процедуру технологічного комплексу проведення анкетного опитування.

Це сприятиме повноті охоплення завдання теоретичного обґрунтування, обсягу і складу статистичної інформації, забезпеченню звітності, оперативному обробленню та поширенню статистичної інформації, а також застосуванню нових підходів у використанні аналітичних та статистичних матеріалів, для прийняття управлінських рішень. Такі основні завдання стоять перед Держстатом України у найближчій перспективі.

Література:

1. Економічний дискусійний клуб [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://edclub.com.ua/diyalnist/rekomendaciyi-ekonomichnogo-dyskusiynogo-klubu-shchodo-reformuvannya-systemy-derzhavnoy>.
2. Закон України «Про державну службу» від 16 грудня 1993 р. № 3723-XII // Вісник державної служби України. – 1995.
3. Закон України «Про державну статистику» від 17 вересня 1992 р. № 2615-XII // Відомості Верховної Ради України. – 1992.
4. Остапчук Ю.М. Удосконалення законодавства України у галузі статистики / Підгот. Ю.М Остапчук – К.: Держкомстату України 2002. – 255 с.
5. Матеріали сайту – <http://www.ukrstat.gov.ua>.
6. Особливості статистики України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://all-sci.net/pravo-administrativnoe/osoblivosti-derjavnogo-upravlinnya-galuzi.html>.
7. Філіпповський В. Проблеми наближення професійного навчання державних службовців до стандартів Європейського Союзу / В. Філіпповський // Вісник державної служби України. – 2004. – № 2.

Ковилова Оксана Йосипівна, головний державний інспектор відділу фінансування, бухгалтерського обліку та звітності Головного управління ДФС у Тернопільській обл.

СИСТЕМА МІСЦЕВОГО ОПОДАТКУВАННЯ В УКРАЇНІ: СУЧАСНИЙ СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ РЕФОРМУВАННЯ

Розвиток місцевого самоврядування на нинішньому етапі українського державотворення є одним з найважливіших напрямів державної політики, що зачіпає питання фінансової децентралізації. Але формальне збільшення функцій цих органів не супроводжується збільшенням обсягів фінансових ресурсів. Малими є власні доходи місцевих бюджетів, серед яких місцеві податки і збори поки не стали потужним джерелом забезпечення потреб місцевої влади [1]. Зважаючи на великий потенціал, діюча система місцевого оподаткування потребує кардинального реформування.

Чи не найголовнішим кроком на шляху до розвитку системи місцевого

оподаткування було прийняття в грудні 2010 р. Податкового кодексу України. Однак ті місцеві податки і збори, які сьогодні можуть впровадити органи місцевого самоврядування, не відповідають принципам Європейської хартії місцевого самоврядування. Вони не враховують реальних можливостей платників податків, а значить не виконують стимулюючої функції оподаткування. Такі вади негативно позначаються на дотриманні принципів єдності, повноти, достовірності, наочності бюджетної системи.

Проблеми, пов'язані з функціонуванням системи місцевого оподаткування, досліджувалися в працях В.Л. Андрущенка, О.П. Кириленко, В.І. Кра-